

καί τις ἀποφασίστωσι· ν' ἀποθάνωσιν ὑπ' ἀσφυξίας, ἢ διὰ
πυῤῥαυμῶν τῶν ἀνδράκων, ἐπισφραγίζουσι τὸ τέλος τῶν
ἐρεῶν των διὰ σιτηγῆς τιнос διαθήκης, ἢ ἐπιστολῆς.
ἀλλογίζεται δὲ ὁ ἀναχωρῶν ἡδὴ εἰς τὸν ἄλλον κό-
πον τὴν περὶ αὐτοῦ κοινὴν γνώμην καὶ εἰς τὸ με-
τὰ ταῦτα· ὅθεν ὁ μὲν μαθητὴς ἐπιθυμᾷ νὰ τιμη-
θῇ ὡς μέγας ποιετῆς, ἡ δὲ κῆρυξ δείξει ὅτι εἶχε
πυρερωτάτην καὶ δίκην.

ὁ ἀνταγωνισμὸς οὗτος τῶν διαθέσεων παρὰ το-
ντοῦ οὐχ ἦτον τοὺς Ἀγγλους καὶ Γάλλους καὶ εἰς
λαίμαργον καὶ σπουδαίαν. Ὄθεν τοῦ μὲν ἤδη καταπον-
Al τήσαντος, ἡ κηιομένη Γαλλικοῦ δικότον τὸ πληρωμα-
πύ- ταισται καὶ ἀλλαλλάξει π. λ. ἀπώλεσθη, τὸ δὲ τοῦ
στῆ- Ἀγγικοῦ ἀποθήσκει σιωπηλῶς· ὁ ἡρώϊσμός ὑπάγει
ἐν- κατ' ἀμοιρέρας τὰς περιστάσεις, ἀλλὰ παριστά-
ερν- ται διαφόρος. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ βουλευταὶ, ἡ Γε-
νὴ- ρουσιαστὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου ὑβρίζονται ἐ-
νὴ- νος ἀταξίως, οἱ δὲ τοῦ Γαλλ. καὶ διακόπτονται
καὶ ἀποβάναι καὶ ἀγανακτοῦσι καὶ ὅ-αν μόνον πρόκη-
νται περὶ ἄλλης τιμος μεταβολῆς κατὰ τὰς φράσεις,
τὴν ἐννοίαν τῆς προτάσεως.

Ἐν μέσῳ δὲ τῶν διαφορῶν τούτων ἀναμάζει πάν-
 ται ἡ ἐθνικὴ ἀλλοζονία· Ἰάλλος εἰμι, ἢ ἀλγυθία·
 ἰάλλος, je suis Français, a true born Engli-
 shman. » καθὼς ἐλεγον τὸ πάλαι ἄλλοι λαοὶ
 ὁ ῥωμαῖος πολίτης εἰμι, civis Romanus sum. »

ὁ δὲ μὲν Γάλλος σερμύνεται ὅτι ἔχει τοιαύτην
πατρίδα, ὁ δὲ Ἀγγλος ὅτι ἡ πατρις ἔχει τοιοῦ-
τος υἱός, οἷος αὐτός. Καὶ ὁ Ἕλλην δὲ καυχᾶται κατὰ
πάντας περιστάσιν διὰ τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα, καθὼς καὶ
ἡμεῖς διὰ τὴν Ῥώμην. Ἀλλ' ὅταν υποκριτῆς λέ-
γων τὸ ὅλετρον Roma sara sempre invincibile
ἡ Ῥώμη θέλει διακρίνει πάντοτε ἀνίκητος·) λησμονεῖ
ἡμεῖς ὅτι ἡ ἐνεστώσα Ῥώμη ὀλίγον σημαίνει, ὅτι
ἐλλειπτικὰ στρατεύματα τὴν κατέχουσιν, ὅτι τὸ Καπι-
τώλιον δὲν ἔχει πλέον τρόπαια· ἐν τούτοις ἅς φάγωμεν
καὶ ἅς πίωμεν, ἐπεὶ δὴ αὖριον ἀποθνήσκουμεν, λέγει
παραμυθιζόμενος ὁ ἀνθρωπος αὐτός· καὶ οὕτε σκέπτεται,
ὅτι φρονιτέροι ἐπεὶ τινος ἄλλου, ἐπεὶ δὴ τοῦτο προ-
βλεπὲν κόπον.

Τί ποιεῖς αὐτοῖσι μόνος, μοι ἔλεγες ποτε νεῦναι Ἰταλίᾳ,
 καὶ εἶδε σιωπηλῶν καὶ στηριζόντων τὴν κεφαλὴν
 τῶν χειρῶν μου — Σκέπτομαι, κόρη μου, τῇ εἰπον.
 — Σκέπτομαι! ἐν ᾧ ὑπάρχεις νέος, καὶ οὐτὲ γυναικίᾳ
 οὐτε παιδίᾳ! Τί ἄρα γὰρ δύνασαι να ἀπέκτεπαις!!!

οἱ λαοὶ ἔκπληται δὲν ἔπαυσαν τοῦ νὰ σκόπῳνται
ἐλλήλους. Πρὸ πολλοῦ περιπαίχονται ὑπὸ τῶν Γάλ-
λων. Ἄγγλοι διὰ γελοιεγραφικῶν εἰκόνων, αἱ ὁποῖαι πα-

ἀνέκονσαι τὴν Κολυσαρκίαν καὶ τὸ ὕψος τοῦ ἀναστῆμα-
τος καὶ τὸ βάρυ αὐτῶν βάδισμα ὡς τοῦ ἐλεφαντος· ὁ δὲ
παῖς τῆς Ἀγγλίας περιεγεῖθ' ὁμοίως τὸν ἰσχυρὸν Γάλλον,
ὃς δὲ μᾶλλον καταφρονεῖ ὁ ναύτης τὸν ναύτην ὡς
τοιοτρόχον, αἱ δὲ γυναῖκες τῶν ἐν Παρισίοις ἰχθυοπω-
λῆται ἐπλάσαν καὶ τίτλον Κύριος ῥομπιόρ. Πραγματικῶς
ὅμως ὑπάρχει τῶντὸν μεταξὺ αὐτῶν διαφορά. Οἱ Ἀγγλοὶ
ἐξέρχονται κατὰ τὸ ὄρθρον ἀνάστημα, οἱ δὲ ἄχροβολοι σταί
τῆς Γαλλίας λοιδοροῦνται ὡς μικροψῆμοι· ἀλλ' αὐ-
τοὶ κατεστρώσαν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὅλην τὴν Εὐρώ-

πην πετώντες μετὰ τῶν ἀετῶν τῆς σημαίας των
ἀπὸ νίκης εἰς νίκην· ὅθεν ἦσαν πολλοὶ πλεόν ἀξιοθαύ-
μαστοι, παρὰ τοὺς καταφράκτους θωρακοφόρους τῆς
Πρωσίας.

Ἄλλ' οἱ Ἀγγλοι χλευάζουσι πάλιν τοὺς Ἀμερικανοὺς ὅτι ἔχουσι ἐνὸς δακτύλου ὕψους πλειότερον εἰς τὸ ἀνάστυμα. Δὲν ἐνθυμοῦμαι τίς ἐκ τῶν στρατηγῶν τῆς Ἀλλίας ἔλεγεν ὅτι οἱ ἀλλεπάλληλοι πόλεμοι τοῦ ΝΑπολέοντος ἀφῆρσαν τρεῖς δακτύλους ἀπὸ τῶν Γάλλων τὸ ἀνάστυμα.

Ἡ θόραιοι, Ἀλβανίαι, εἴτε Ἑλληνικὴ ἱλλυρία, καθὼς καὶ ἡ Δαλματία ἔχει ὑψηλοτάτους καὶ πελοφύτους ἀνδρας, οἱ ὅποιοι ὅμως ἐνικήθησαν ἐσχάτως ὑπὸ τῶν μικρῶν τῆς Ἑλλάδος τυτθέων.

Ἡ διαφορὰ τοῦ εἶδους τῆς τροφῆς φέρει σπου-
δαίον ἀποτέλεσμα καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων.
Διὰ τοῦτο ὡς κατ' ἐξοχὴν φίλοι τῶν ὀπτιῶν κρεάτων
οἱ Ἀγγλοὶ ὑπερβαίνουνσι τοὺς Γάλλους κατὰ τὴν δύ-
ναμιν. ὅθεν σοφοὶ τις καὶ φιλαλήθης Γάλλος ὁ
Charles Dupin ἔφρασε τῶν Γαλλικῶν γεωρῶν, ὁμο-
λόγει ἀφελῶς ἐπὶ τῶν μετρημάτων του ὅτι εἰς σι-
δηρουργεῖά τινα τῆς Γαλλίας ἠναγκάσθησαν νὰ με-
τακαλέσων ἀδρομισθούς Ἀγγλοὺς ἐργάτας, ὥς μὴ
δυναμέων τῶν Γάλλων νὰ ἀνασηκώσωσι μέγα καὶ
ὑπερκοινὸν βάρος, ἧ νὰ ἀντέχωσιν εἰς μακροὺς καὶ
συνεχεῖς κόπους

Ὁ Villermois ἀπέδειξε παρὰ τὴν κοινὴν δόξαν ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων ὑπερβαίνουν ἐν γένει τοὺς τῶν χωρίων κατὰ τὸ ὕψος τοῦ ἀναστήματος. Ἐν γένει συντελεῖ οὐκ ὀλίγον εἰς τοῦτο καὶ ἡ ἀφθονία τῶν ἀναγκαίων καὶ ὁ ἀταλαιπώρος βίος· ἀλλὰ πρὸ πάντων ἡ μεγάλη κορμωστικότητα ὑπάρχει πλεονέκτημα τοῦ περιέχοντος, τῆς μετρίως θερμότητος, τοῦ καθαροῦ ἀέρος, τῆς ὑψηλῆς θέσεως τοῦ τόπου, καὶ ἄλλων τοιούτων.

Ἡ διαφορὰ τῶν κλιμάτων μεταβάλλει παραδόξως τὸν ἀνθρώπου, κατὰ εὐφρέστατα καὶ διὰ μακρῶν ἀπέδειξεν ἔλθετός τις συγγραφεὺς ὁ Bonsteten. (L'homme du Nord et l'homme du Midi).

Ὁ κάτοικος τῶν βορείων τόπων ὡς περιχλεισμέ-
νος ἐπὶ 8 μῆνας τοῦ ἔτους εἰς τὴν οἰκίαν συλλαμ-
βάνει πλεοντέραν ἀγάπην πρὸς αὐτὴν καὶ ὁμοιάζει
πρὸς τὴν κορχλίαν, ὅστις δὲν δύναται νὰ ζήσῃ ἀνευ
τοῦ ὀστράκου.

Τοὺνάντων δὲ ὁ μεσημβρινὸς ἄνθρωπος διαμένει εἰς τὴν οἰκίαν μόνον διὰ νὰ κοιμηθῇ, τὸ δὲ λοιπὸν τῆς ἡμέρας κατατρίβων εἰς λέσχας καὶ περιπάτους, δὲν ἔχει τὴν αὐτὴν ἀρετὴν, οὕτε τὴν αὐτὴν ἐπιμέλειαν καὶ πόροναν τοῦ πρώτου.

Τὰ φαγητὰ τῶν μεσήμεριων τῶπων εὐρίσκονται
ἐπὶ τῶν δένδρων, εἰς τὴν ἄμπελον, εἰς τὰς ἀρούρας.
Ἐν κρήμυτον, μία σταφυλή, ὀλίγα σύκα, ἢ σκόροδα
ἀροῦσιν εἰς τὸν Ἰσπανὸν ὡς τροφή.

Θέλεις νά χειρώσης τὸν κάτοικον βορείας χώρας ;
χυρίευσον τὴν οἰκίαν του.

Εἰς τὴν Νεάπολιν, τὴν Ῥώμην καὶ ἅπασαν σχεδὸν τὴν Ἰταλίαν συνειθίζουσι νὰ καταναλίσκωσιν ἐντὸς τῆς ἡμέρας ἅπαντα τὰ τροφίμα, ὥστε εἰς τὰς οἰκίας καὶ